

SZÉKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.

A kézdivásárhely városi és vidéki vadász-egyesület hivatalos közlönye.

Megjelenik hetenkint kétszer: csütörtökön és vasárnap.
Előfizetési árak: Egész évre 5 frt, félévre 2 frt 50 kr, negyedévre 1 frt 20 kr. — Egyes szám ára 5 kr. Községek, tanítók, iparosok és Egyesületek, melyek egyenként, ha előfizetnek, 4 frtért kapják a lapot.

Felelős szerkesztő: Dobay János.

Kiadó-tulajdonos: Ifj. Jancsó Mózes.

A lap szellemi részét illető közlemények, a szerkesztőséghez (Dobay János Kézdi-Vásárhelytől) intézendők.

Kiadóhivatal: K.-Vásárhelytől az ifj. Jancsó Mózes könyvnyomdájában, hová a hirdetések s előfizetési pénzek küldendők.

Nines párturalom.

A számbeli erő, melylyel a szabadelvű párt ez idő szerint bír, azt az aggodalmat keltette az ellenzéki sajtóban, hogy Széll Kálmán miniszterelnök a tulhatalmas párt nyomása alatt ténykedése körül első sorban nem az ország, hanem a párt érdekét fogja szem előtt tartani. Nem tudjuk, vajon ezek az aggodalmak komolyan vannak-e gondolva, vagy csak pillanatnyi, zsurnalisztikai impulzus kifejezésének kell őket tartani, melyeket a pillanat szül s a pillanattal elenyel; de azt tudjuk, hogy igazi ok nem létezik a kifejezett aggodalomra. Mindenekelőtt nem szabad feledni, hogy nem valamely párt maradt a helyzet ura, midőn Bánffy báró lemondott, hanem Széll Kálmán uralkodott a helyzet felett és az ő kinevezése nem azért történt, mert egy párt bizalmát bírta, hanem azért, mert az összes országgyűlési pártok bizalommal voltak iránta. A volt kormánytól és a párttól, mely azt támogatta, az örökséget csak annyiban vette át, a mennyiben ez az örökség fedeződött az ő programjával. Az országgyűlés mindkét házában kifejtett program köti a miniszterelnököt, semmi más, és a párt megtartása érdekében mindenesetre kevesebbet kell tennie annak a kormánynak, melynek számos hive van, mint annak, melynek

többsége oly kicsiny, hogy folyton e miatt kell aggódnia. Különben egy pillantás az új többség összeállítására rögtön megmutatja, hogy a kormány csak addig áll szilárd alapon, a míg saját lábán áll, saját szemeivel néz, saját fejével gondolkodik.

Mindazon esetekben, melyekben országos érdeket akar előmozdítani, mögötte lesz az egész párt; míg abban a pillanatban, melyben pártérdekek szolgálatára tételnék kísérlet, azonnal akadnának elégedetlenek és párttöredékek képződnének. Különben Széll Kálmán nem az az ember, a ki a vszedelmet csak akkor veszi észre, mikor az már közvetlenül előtte áll s azt a kijelentését sem kellene oly gyorsan elfelejteni, hogy reá semmiféle külön befolyással hatni nem lehet. Valamint annak idején nem tekintette öncélnak szakminiszteri állását, úgy most a kormánypártot szintén csak a kormány céljainak elérésére szolgáló eszköznek tartja, arra t. i., hogy az ország érdekei a lehető legjobban megóvassanak és előmozdításnak.

Hogy a közvéleményt ez a meggyőződés hatotta át, azt legjobban bizonyítják a napról-napra szaporodó üdvözlő feliratok, melyek az ország minden részéből érkeznek a miniszterelnökhöz s olyan bizalomról tanuskodnak, mely a legszebb ajándék egy akezióba lépő államférfiúnak.

Országgyűlés.

Budapest, márcz. 14.

A képviselőház fáradt, nyugtalan, szórakozott, figyelme kimerült, érdeklődése alig valamennyi. A beszédek meghallgatásától elszoktak az emberek, az argumentumokra, okfejtésekre, politikai irányok tisztázására nem kíváncsiak. Ez az obstrukció viharos idejének a visszahatása.

Ma mégis az oltikkadt figyelem megerőltette magát s négy beszédet hallgatott meg kevesebb türelemmel, mint érdeklődéssel: Kossuth Ferenczét, Apponyi grófét, Lukács pénzügyminiszterét és a Mezőssy Bélát. A még ezeken kívül elhangzott két beszéd, a Páder Rezsőé és a Buzáth Ferenczé, az igazán elhangzott. A karzat pedig tele volt s a képviselői padok is tömtek.

Mind e beszédek között a legtöbb érdeklődést az Apponyi gróf beszéde keltette. Az első kormánypárti beszéde a néhai nemzeti párt volt vezérének, a ki fényes politikai képességeit s kifejtett vezéri erejét bevitte a szabadelvű pártba is, hogy ott a Széll Kálmán közkatónájává esküdjék föl. Néhány könnyed mozdulattal végzett Apponyi gróf a Komjáthy Béla tegnapi csipkedéseivel. Mintha a tanító magyarázta volna: mi elveink teljes érintetlenségével léptünk a kormánypártba, a változás tehát csak topografiai; választóink ítéletét csak akkor kellett volna kikérnünk, ha az eddigi elveinkkel szemben csakhogyl ellenzéki helyzetünket főtartsuk, új programot kellett volna szerkesztenünk. És ennél a pontnál rámutatott a politikai szükség intelmére: ki tudja, minő igen súlyos föladatok várnak a hatvanhetes alap hiveire a osztrák viszonyok válságos alakulásaival szemben! Koncentrálni kell e föladatokra minden erőt s kibékíteni idehaza az ellentéteket.

TÁRGZA.

Kinai dráma.

— Katscher Berta elbeszélése. —

Kong Hia Chiangnak, a csemegeüzlet-tulajdonosnak, szép fiatal felesége volt és öreg anyját is el kellett tartania. Egy dögazdag embernek egyetlen fia a kis bolt mellett szokott elhaladni, mikor tanítóhoz ment. Egy napon megpillantotta Kong Hia Chiang gyönyörű szép feleségét és azonnal beleszeretett. Azon reményben, hogy a bájos nőt megint megláthatja, naponta betért a boltba, s kisebb-nagyobb mennyiségben vásárolt a kinai különlegességekből. Így ment ez néhány hónapig. Beszélgetésbe elegyedett a mitsem sejtő férjjel vagy anyóssal, s ezek nemsokára legjobb és leghivebb vevők közé sorolták őt, annál is inkább, mert lassan-lassan magánügyeik iránt is élénk érdeklődést kezdett tanusítani. Értette módját, hogyan kell az egyszerű emberek bizalmát megnyerni. Minél gyakrabban látta a csinos asszonykát, annál tüzeesebb lett szenvedélye, annál hevesebb féltékenysége.

Egy napon így szólt Kong Hia Chianghoz: „Apám megbízásából holnap Wei-Hai-Wei legtávolabb kikötőjébe evezem. Többször említetted nekem, hogy üzletedet megnagyobbíthatnád, ha volna pénz arúdat a városon kívül is forgalomba hozni. Ehez alkalmat akarok neked nyújtani, midőn téged áruidal együtt ingyen magammal vislek Wei-Hai-Weibe. Készülj!”

Kong Hia Chiang örömmel fogadta a nagylelkű ajánlatot és elkísérte állítólagos jóakaróját. Árui oly nagy mennyiségben keltek el, hogy néhány hét múlva a gazdag ember fiával egy második, majd harmadik utazásra is vállalkozott. E legutóbbi utazáson egy este a férj véletlenül egyedül tartózkodott a tetőzeten a szerelmes emberrel, aki őt a hullámokba taszította. Kong Hia Chiang kitűnő úszó volt; sikerült neki ismét a hajóhoz usznia és abba kapaszkodnia. Ting Chu Lee ellökte őt az evezővel; ez a jelenet addig ismétlődött, míg az úszó erőtlenséggel és kimerülve a hullámokban eltűnt.

Néhány nap múlva a fiatal ember hazatért és mélyen elszomorodva beszélt el a szerencsétlenül járt anyjának és feleségének, hogy a szegény férj saját vigyázatlansága folytán a tengerbe esett s minden fáradság hiábavaló volt: nem lehetett megmenteni, sőt még hulláját sem tudták megtalálni.

A gyilkos továbbra is „pártfogolta” a fentartójtól megfosztott asszonyokat, még pedig igen különös módon. Mindenféle titkos csellel a legnagyobb nyomorba kergette őket; azután egy látszólag önzetlen közbejárót küldött hozzájuk, aki jóakarólag azt tanácsolta, hogy a fiatal özvegy menjen férjhez valami gazdag emberhez, aki arra is kötelezi magát, hogy az öreg asszonyt is eltartja. Minekutánna Ting Chu Lee elég időt hagyott nekik, hogy a fölöttépp tőp-rengenek, miszerint alig akad gazdag ember, aki nemcsak egy özvegyet vesz feleségül, hanem az anyóst is házába fogadja, hivatalos házassági ajándékkal közvetítőt küldött a kelepezebe került özvegyhez, azzal az ígérettel, hogy az öreg jövőjéről is gondoskodik. Az özvegy, mit sem óhajtván forróbban, mint

hogy öreg anyjának gondatlan életet biztosítson vénsége napjaira, s hogy a gazdag ember fia iránt is leróhassa háláját sok jótéteményeiért: beleegyezett, bár szíve még mindig szerencsétlenül férjéért dobogott. Minthogy kedves, hű és kötelességtudó teremtes volt, csakhamar beletalálta magát új helyzetébe s törekedett második férjét is épügy boldogítani, mint az első. Békességben és egyetértésben éltek. Két év múlva fiuk született, s ez csak növelte boldogságukat. A gyermek pompásan fejlődött az anya gyöngéd, önfeláldozó gondozása mellett, akinek nagy boldogságát semmi sem zavarta. Így mult el megint néhány esztendő.

Egy nagy ünnepnapon, melyen az egész ház nép multságainak szentelte az időt, az asszonyka arra kérte Ti Chu Lee-t, hogy ránduljanak ki gyermekükkel a halastóhoz, amelyet még soha sem láttak. Minthogy Lee egyetlen kívánságát sem volt képes megtagadni, utra keltek. A tóhoz érve, egy csuf béka ugrott a partra. A fiatal asszony ernyőjével visszalökte a vízbe. De a béka ismét a partra uszott, hogy azután megint visszalökjék. Ez a játék többször ismétlődött, míg végre férje hangosan felkaczagott, ami arra késztette feleségét, hogy szemei közé nézzen. Azt vélte észrevenni, hogy nem ő, hanem valamilyen emlék vidítja fel ennyire férjét. Megkérdezte, miért nevetett, de válasza nem elégítette ki. Meg is mondta neki, s hevesen követelte, hogy kaczagásának igazi okát tudassa vele. Kitérő válasza annyira lehangolták, hogy duzzogva ment haza. Hiába iparkodott férje megnyugtani. Az asszony könyös szemekkel panaszkodott, hogy eddig úgy gondolta, hogy férje teljes bizalmát bírja, s

Ez a beszéd egyszerű volt, nemes és igaz. Tiszta volt oly kérdést, melyet ma sokan forgatnak elméjükben s megnyugtatta az elméket.

A másik szintén érdekes beszéd volt: a Lukács pénzügyminiszteré. Ott tartották az ellenzéken az ischeli klauzula alapján s a válságos időben a Bánffy testőrsége is ilyenként emlegette őt, akinek a kabinet és a párt megmentése érdekében, az önfeláldozás szerepét szánták. Beszéde ez: ischeli klauzula voltaképp nem volt, ő maga a múlt év egész folyamán Ischiben nem volt, tanácskozássokban részt nem vett; de létre jött Bécsben az augusztusi megállapodás, amely a kiegyezés rendezésére azt a módot állapította meg, amely a békétárgyalások rendén ismeretessé vált. A klauzula csupán a magyar törvényhozás akarától tette függővé azt, hogy 1903. után, külön meghosszabbítás nélkül is hatályban maradjon a tervezett rendezés. Fölvettk pedig ezt a klauzulát tisztán abból a hazafias intenczióból, hogy kiűssék az osztrák obstrukció kezéből a fegyvert, amelylyel tulról a magyar közgazdaságot elháríthatatlanul károsították. Sajnos, ezt az intencziót idehaza nem ismerték föl, s a klauzulának oly magyarázatot adtak, amely tőle távol állott. A hazafiatlanság vádjával illetni őt méltatlanság, mert harmincz év óta a magyar közjogi és gazdasági önállóság soha, egyetlen kiegyezésben sem volt annyira megvédve, mint ebben, a melyet ő készített elő. Ez az önértékes hivatkozás nem tévesztette el hatását. A kormánypárt, különösen annak szélsőjobb szárnya, zajosan helyeselt.

Figyelemreméltó volt a közbeszó két beszédnek a bevezetője: a Kossuth Ferencz szónoklata. Rövid, de gondosan formulázott volt ez a beszéd, a mely szemben a Komjáthy tegnapi nyilatkozataival, helyesnek, okosnak és szükségesnek minősítette a nemzeti párt belépését a kormány-pártba. Sőt szerencse is ez az alakulás, mert a nagy szavazó-gépből politikai véleménynyel bíró párt lett. Kossuth mint rendesen, készülségéhez híven, a költségvetés és egész pénzügyi életünk kritikájával is foglalkozott. Ez a kritika egy rettenetes számban csuesorodott ki: Magyarország fekvő vagyona csak 200.000 frttal többet ér, mint az adóssága.

Ügyes és elevenen argumentáló volt a Mezőságy Béla beszéde, aki nyomban egy félórás reflexiót fűzött a pénzügyminiszter beszédéhez s úgy mutatta be magát, mint aki sokkal jobban ismeri Deák törvényét, szellemét gondolatjárását, mint sokan, akik a hatvanhetes alkotásra életre-halálra esküsznek.

Följegyzésre méltó még az is a mai ülés tör-

ténetéből, hogy a lehető legsimábban ment annak az egyhangu elhatározása, hogy a Ház március 15-én ne tartson ülést.

Budapest, márc. 17.

Öt beszéddel gyarapodott a költségvetés általános vitája, mely befejezéséhez ma sem jutott, bár szemléltetést csökken az iránta való érdeklődés napról-napra. Már csak a Ház legkiválóbb szónokai tudnak akkora érdeklődést kelteni, hogy beszédek alatt megteljenek a padok minden párton, és benépesedik a karzat. Így volt ez ma gróf Tisza István beszéde alatt, amelyet méltán mondhatni nemcsak a mai ülés, de az egész tulajdonképeni költségvetési vita egyik legnevezetesebb eseményének.

Roppant érdeklődés és kíváncsiság fordult minden oldalról gróf Tisza István felszólalása felé. Előre jelezték azon a napon, mikor Apponyi beszélt, s ez megerősítette hitükben azokat, kik az új pártalakulásokról való nyilatkozatokat (talán polémia) vártak.

De gróf Tisza István beszéde mindezzel szemben kellemes meglepetést hozott. Csak az elején szólt egész röviden arról, ami pedig a többi szónok beszédének tulnyomó részét tette: az új pártviszonyokról. De már ez a rövid bevezetés is tapintatos és konziliáns formájával általános jó hatást tett. Különös érdekességet kölcsönözött a felszólalásnak az az elismerés, melylyel a szónok Apponyi Albert keddi nyilatkozatának adózott.

— De ne visszafelé nézzünk — mondta ezután — hanem előretekintve, a jövőben keressük a tért az együttműködésre.

És ezután nagyszabású költségvetési beszédbe fogott. A legszigorubb tárgyilagossággal kritizált de erősen kritizált, különösen az Államvasutak pénzügyi rendszerét bírálta behatóan és a legnagyobb komolysággal. Az ellenzék kezdetben kétkezdéssel, némelykor erőltetett ironiával fogadta a szónokot, lassan-lassan azonban Tisza István legnagyobb személyes ellenfeleit is lefegyverezte, úgy, hogy később — az ellenzék már egész őszintén fakadt sürü helyeslésre. Lendület, erőteljes szavakkal tolmácsolta a szónok Széll miniszterelnökhöz való teljes bizalmát s beszédét azzal végezte, hogy el kell jönnie az országra üdvös új korszaknak, mely megtermi a béke rég óhajtott gyümölcseit. Zajos helyesléssel fogadta a jobboldal a másfélórás beszédnek ezt a részét. Az első közt, kik gróf Tiszának gratuláltak, volt Széll Kálmán miniszterelnök.

Március 15.

K.-Vásárhely, 1899. márc. 16.

Városunk hazafias közönsége, régi szép szokásához híven, az idén is fényesen megünneplelte a szabadsajtó kivívásának, március tizenötödikének évfordulóját. Az állandó rendezőbizottság felhívására a köz- és magán-épületek már a korai reggeli órákban fel voltak díszítve nemzeti színű zászlókkal, a hazafiasabb kereskedők kirakataiban pedig ott láttuk szabadságharcunk legendás alakjainak, Kossuth Lajosnak trikolorral körített képét. Az ünnepély délután három órakor tartatott meg, a tanácsház nagytermében.

A szépen és izlősen összeállított műsor első pontja Dr. Bánffy Zsigmond megnyitója volt, mely után a helybeli ref. dalárda énekelt szabatosan, összefüggően.

Ezután Nagy Gerő ref. kántor szavalt egy szép alkalmi költeményt, fiatalos hévvel és helyes színezéssel. A közönség az előadást lelkesen megélenezte.

Rácz János r. k. kántor és Nagy Gerő ev. r. ref. kántor énekduettje után, mely méltán kiérdemelte a közönség elismerését, Dr. Vargha Béla ügyvéd-jelölt olvasta fel kiváló gondolat, írói tehetséggel megírt, emelkedett hangú ünnepi beszédét. Zajos éljenzéssel és tapsal jutalmazta a közönség a szép előadást.

Most ismét Rácz János és Nagy Gerő urak énekeltek, még pedig oly szépen, hogy meg kellett ismételniük előadásukat.

Az ünnep egyik legkimagaslóbb pontja Ambrus Róza kisasszony szavallata volt. Szép, nyugodt előadásával, melynek sikerét fokozta a tiszta, kellemes hang; gyönyörű színezésével a remek költemény minden szépségeit érvényre juttatta. A közönség lelkesen megélenezte a tehetséges kisasszonyt, mely után a helybeli ref. dalárda énekelt újból dícséretesen.

A megható ünnepet a népzenekar precíz indulója zárta be. Végül megjegyezzük, hogy ugy az ünnepély előtt, mint utána a piacon a helybeli tűzoltó zenekar játszott szép, hazafias darabokat, este pedig a város ki volt világítva.

Háromszék vármegye közigazgatási bizottságának üléséből

Sepsi-Szent-György, márc. 7.

A bizottság ülését Potsa József, v. b. t. tanácsos, főispán elnök megnyitván, tudatja, hogy a betegség miatt távol levő alispánt Szentiványi Miklós m. főjegyző helyettesíti.

A szakelőadók havi jelentéseit a következőkben ismertetjük:

Közigazgatás.

Szentiványi Miklós m. főjegyző jelentése szerint a vármegye alispánja f. évi február hó 1-től kezdődőleg hivatali szolgálatot nem teljesíthetett.

A vármegyei tisztikar teljes látszámában volt. Vajna Miklós főszolgabíró 8 napi szabadságidőt élvezett.

Fénig Vazul bereczki lakost főispán ur 6 nagyméltósága díjtalan díjnoknak kinevezte; szolgálat-tételre a kézdíjárasi szolgabírói irodához osztott be.

Igtatóra érkezett 2286 drb.

Február havában egy éves utlevél nem adott ki.

15 napos utazási igazolvány kiadott 180 darab.

A vármegyei és összesített gyámpénztárnak belügyminiszter urnak múlt évi december hó 19-ről 86456. szám alatt kiadott leirata értelmében történt vizsgálatáról a két leletet, az értékvagyonról a kimutatást és a vizsgálat tárgyában felvett jegyzőkönyvet azon megjegyzéssel mutatata be, hogy a bizottság által összeállított „Lelet” és értékpapír kimutatás a vármegyei pénztár által felszámolt értékekkel és a kimutatásban is felsorolt vagyonnal egyezőnek találtatott s úgy a lehet, mint a kimutatás a helyes vagyoni állást mutatta, s a naplók vezetése is helyesnek találtatván, a bizottság által a vármegyei pénztár mellett levő pénztár nyilvántartott.

most rájött, hogy van közöttük valami titok, mert feltűnő nevetésének bizonyára volt oka, jelentősége. Duzzogott, elhanyagolta magát, gyermekét és az egész háztartást, s nem volt egy szép szava férjéhez. Napok, hetek, hónapok: multak el, s a férj mindenféle kifogással törekedett az asszonyt megbékíteni; mondott neki mindent, csak az igazat nem, de hiába, nem sikerült meggyőznie vagy barátságos mosolyt csalni ajkaira. Az asszonyka, aki együtt-létük alatt mindenkor szelíd és kedves volt most elkeserítette ura életét, — egy szeszély miatt, mint emez mondta. Lee kibuvót keresett, mert nagyon szenvedett. És ha végre is az igazat mondaná meg neki? ... Hiszen olyokos nő volt, hogy be kellett látnia, hogy csakis az iránta való határtalan szerelme miatt követte el a bűnt. Érett megfontolás után, s mivel az asszony nem hajlott a szép szóra, felhasználta egyedüllétük egy pillanatát, hogy a teljes valóságot megvallja neki. Az asszony — hónapok óta először — oly igézően mosolygott feléje, hogy felbátorodott s elmondta, hogy a tónál történt esemény régi, nagyon régi epizódot juttatott az eszébe. Ő ugyanis hasonlókép bánt első férjével, mert más lehetőséget nem tudott, hogy az imádott nő birtokába jusson. A fiatal asszony elrejtette felháborodását és rőmületét, mely ezen elbeszélés közben rajta erőtt vett s mosolyogva, mintha kíváncsi lenne, néhány kérdést intézett urához, míg végre az első férjén elkövetett gyalázatos gyilkosság legkisebb részleteit is megtudta.

„A holtak meghaltak, hagyjuk őket nyugodni, de mi élünk, s örülünk életünknek” — mondta az

asszony — s vidáman fogott mánkájához. Hetek óta nem látta őt férje ily jókedvűen. Ezen a napon megint a régi jó háziasszony, a régi gondos feleség és anya volt. Lee örült, hogy megvallotta az igazat. Ezentúl majd nem zavarja semmi boldog házasságot, hiszen az asszony oly böles nyugalommal vette tudomásul szűgyenletes tettet. Ő igazán a legigézőbb, legokosabb nő e világon!

Ugyanazon éjjel az asszony tört döfött alvó férje szívébe. Aztán rögtön zsákba burkolózott, feloldotta haját és a halott mellett virrasztott, amint a szokás parancsolta.

Már késő reggel volt, s a hitvestársak hálószobájában még mindig halotti csend uralkodott. Ez feltűnt az anyósának, s kopogtatott, hogy a lustálkodókat felkeltse. Minthogy nem kapott választ, rosszat sejtve belépett, s ott találta vejét vérében fetrengve, mellette a gyilkos nőt. Nyomban jelentést tett s a fiatal asszonyt elfogták. Ennek kíváncságra úgy a saját, mint két meggyilkolt férje rokonainak jelen kellett lenniük a tárgyaláson.

Valamennyiök jelenlétében mondta el a szörnyű történetet, mint rabolták el tőle első férjét. Midőn végre elhallgatott, ez t kérdezte tőle a mélyen megindult bíró: „Te önmagad bosszultad meg első férjed meggyilkolását; mond hiát, ki bosszulja meg második férjed halálát?”

„Megint csak én!” kiáltott, s mielőtt megakadályozhatták volna, ugyanazzal a törrel szíven szurta magát.

D. E.

A közrend és csendháborításért, valamint az éjjeli őrsg elhanyagolásáért bejelentett egyének részben elzárással, részben pénzbírsággal voltak büntetve.

Gyámügyek.

Séra Tamás, árvaszéki elnök, a gyámsági és gondnoksági ügyekről február hónapra vonatkozó jelentésében előadta, hogy január végén az árvák létszáma volt 12558, február hónapban gyámság alá helyezettett 144, összesen 12702 személy. Ebből felszabadult teljkorúság által 22, nagykorúsítás által 12, férjhezmenetel által 9, halálozás által 2, együtt 45 személy, február végén gyámság alatt maradt 12657. Január végén gondnokság alatt volt 734, február hónapban gondnokság alá helyezettett 13, összesen 747 személy. Ebből felszabadulás nem történt.

A háromszékvármegyei összesített gyámpénztárról leadott forgalmi kimutatás a következőket tartalmazza: Kézpénz áthozatott január hóról 2677 frt 58 kr. Ehez bevételként árvák javára az árvaszék beutalásai által 2750 frt 44 kr. Adósoktól tökevisz-szafizetésekből 1580 frt, kamatokból 493 frt 33 kr. Ebből kiadott 17 árva kielégítésére tökében 3356 frt 25 kr, kamatban 277 frt 97 kr. Árvák tartása és nevelésére 1330 frt 28 kr. kikölesönzésre 1450 frt, együtt 6414 frt 50 kr, melyet a bevételből levonva 1186 frt 85 kr. kézpénz jött át március hóra. Magán kötelezvényekben január hóról áthozatott 286475 frt, február hónapban kikölesönözött 1450 frt, összesen 287925 frt. Ebből kiadott töketörlesztések által 1580 frt, március hónapra áthozatott 286345 frt.

Az ügyforgalmat illetőleg január hóról elintézetlen áthozatott 404. február hónapban iktatóra érkezett 861, összesen 1265 ügyszám. Ebből elintéztett 881 drb. Március hónapban elintézetlen áthozatott 384 darab.

(Folytatása következik.)

CSARNOK.

Magyar ember kalandja Szumatrán.

Matyasovszky Béla hazánkfia, aki Malangban, Szumatra-szigetén telepedett le, ez évi január 15-éről kelteve a következő levelet küldte:

A battakok földje a Toba-tó körül Szumatra egyik legvadabb vidékén van. A sok moosár kigözlőzése a levegőt annyira megrontja, hogy bármennyire lakott is Szumatra többi része — itt kevesen mertek letelepülni. Már rég készülődtem e hírhedt vidék meglátogatására, míg végre egy szép reggelen hat napi szabadsággal és egy német sógorral Fort de Kock erőről elindultunk. Első nap egy indiai kétkerekű talyigán utaztunk, második nap azonban már saját fogatunkon. Késő este volt, a mikor nagy örömeinkre néhány benszülött kunyhóját pillantottuk meg. Közlekedésünket a lakók, úgy látszik, már régen észrevették, mert ketten felénk siettek s a veszedelmes tigrisvermekre figyelmeztettek, a melyekkel az egész falu előtti tér tele volt. A lakosság itt már battakokból áll, ők ásták a sok vermet, mely galylyal volt letakarva s a ragadozók elfogására szolgál. A vadak bőrét eladják s a kormánytól minden egyes példányért 20 forint díjat kapnak. Kérésünkre megengedték, hogy az éjszakát náluk töltsük. A lakók, kiknek társaságában voltunk, úgy vallási, mint társadalmi tekintetben majdnem egy vonalon vannak az ősemberrel, testalkatuk erős és edzett, mit a vadállatokkal való harcuk fokoz; ruházatuk egy kötény. Róluk hírlík, hogy emberevők.

Sovány vacsora elköltése után, mielőtt még fegyverünket megvizsgáltuk volna, nyugalomra tértek. Körülbelül két óraker hajnalban kiszajra ébredtem; a kunyhón kívül több benszülött sutogva beszélt az ablak nyílásnál. Csöndesen fölkelve oda esusztam, s rémületemre hallottam a következő maláji párbeszédet:

— Mióta vannak, szólt egy hang, hatalmasokban?

— Tegnap este óta.

— És megfigyeltétek-e, vajjon nyugodtan vannak?

— Több mint egyszer; e pillanatban azt hiszem, hogy alusznak.

— Akkor ideje, hogy hozzá fogjunk a dologhoz, mert nagyok és erősek, tehát okosan kell a

dologhoz fogni. Legjobb lenne mérges nyilakkal lelőni őket.

— Jó. De hát ha kitörnek?

— Akkor késünkkel öljük le őket.

— Nálátok vannak-e a kések?

— Még nincsenek.

— Jól van, hozzátok gyorsan el, én csak a főnököt értesítem s öt perc múlva itt leszek.

Dobogó szívvel hallgattam távozásukat. Barátomat fölkelteni s a hallottakat elmondani, pillanat műve volt. Fegyverünket fölfogva elhatároztuk a menekülést. A következő pillanatban a kunyhó már hátunk mögött volt. A hold teljes fényében tündökölt, futásunk alatt más veszedelemre nem is gondoltam, mint a vérengző esordára, a mely nemsokára üldözni fog. Egyszerre nagy recsegés és ropogás közben mindketten belezuhanunk egy verembe. Magamhoz térve s szememet fölvetve, a verem szélén röhögve és vigyorogva házi gazdánkat láttam az egész bandával. Gyorsan kiszabadítottak, testünket végig tapogatták, vajjon bajunk nem történt-e. Képzetelemben már úgy láttam magam, a mint egy tálon, ezitrommal szájjamban, fekszem.

Nagy lármá és ordítózás közt kísérték vissza a faluba s itt tudtuk csak meg, hogy a jó embereknek eszükben sem volt bántani, beszélgetésük a kunyhó előtt pedig két párduezra vonatkozott, a melyet az estén egy veremben találtak.

Ujdonságok.

— Időjárásunk állandóan enyhe és kellemes. Az éjjelek még egy kissé hűvösek, de nappal a hőmérő 10–15 C. fok meleget mutat. A magasabb hegyekről is a hó olvadni kezdett s így a levogó nap-nap után enyhébb lesz.

— Tavasz első napja. Közönségesen márcz. 19-ét tartják a tavasz első napjának, de a csillagászat márcz. 20-ára jelöli meg. Ekkor fordul meg a nap s ekkor van az éj-nap egyenlőség. Ezen időtől fogva gyorsan haladunk a nyár felé.

— Iparunk diadala. A mint értesültünk, a Kolozsvárt épített új kath. gymnasium felszerelését, városunk kitűnő műasztalosai ifj. Czibalmos Ferencz ur nyerte el közel 8000 frt vállalkozási összegben. — E nagyobb szabású vállalat elnyerését — az ország legnagyobb asztalos iparosaival szemben — Czibalmos Ferencz ur elsősorban azon pompás butoroknak köszönheti, melyek nevét nagy területen ismertté tették.

— 25 év múltán... Azon tényezők között, melyek nagymértékben hozzájárultak a hazai mezőgazdaság és kertészet haladásához, az első közt látjuk a Mauthner Ödön magkereskedő özégét, mely az idén ünnepli fennállásának 25 éves jubileumát. E özég működését mindenütt elismerés és méltánylás kísérte és hogy többet ne említsünk, a tulajdonosát a Ferencz József-rend és az orosz. Szt. Anna-rend lovagkeresztjével és a bolgár nemzeti rend tisztí keresztjével tüntették ki. Ezenkívül a Mauthner-özég cs. és kir. udvari szállító és évek óta szállítja Ő Felsége kastélyai és birtokai magzükségletét az egész osztrák-magyar monarchiában, továbbá több királyi, fejedelmi, főhercegi és hercegi udvarnak is szállítója. A Mauthner-féle magvak különben 27-szer lettek bel- és külföldi kiállításokon első díjakkal kitüntetve. A jubileumi főárjegyzéke — melyet a özég kívánatra ingyen és bérmentve küld — valódi remekmű egy kitűnő növénytermelési utmutató, nemcsak a benne előforduló számtalan tenyésztési utasítások, hanem a megragadón szép és hű nővényfényképek miatt is. Legjelemezőbb, hogy e főárjegyzék nem a rendelő rovására ilyen fényes, mert a magtárak, tekintve az ismert kitűnőséget és föltétlen megbízhatóságot, sokkal olcsóbbak, mint bármely másik magyar vagy külföldi özégnél, hanem a Mauthner-özég rengeteg forgalmában leli magyarázatát és elég érdekes megtudni, hogy említett árjegyzék költségeit az összes rendelésekre megosztva, egy rendelésre nem egészen $\frac{3}{4}$ kr esik.

— Határ átszakítás. Még a múlt év őszén mozgalom indult meg K.-Vásárhelytől, hogy az altorjai tagosítás folytán a kézdivásárhelyi birtokosok tulajdonába jött azon határrész, mely K.-Vásárhely város határával közvetlenül összefügg, ezen város határába átszakitassék. E tárgyban annak idejében

a közbirtokosság gyűlést tartott s ennek határozatából egy kérvényt nyújtott be a megye alispánjához a határrész átszátolásáért. E kérvény tárgyalására megyénk alispánja márcz. 24-én d. e. 8 órára hívta össze az érdekelteket ugymint, Altörja képviselő-testületét s előjáróságát és a kézdivásárhelyi közbirtokosság kiküldöttét. Minthogy ezen határ átszátolás városunk jövő fejlődésére nagy jelentőséggel bír, igen óhajtható lenne, ha a kézdivásárhelyi kiküldötték teljes számmal jelennének meg.

— Március 15-ikét Kézdi-Vásárhelytől nemcsak hazafias előadással s zászlókkal ünnepelték meg, hanem bankettekkel is. Politikai pártállásra való tekintet nélkül több vendéglőben volt fényesen sikerült bankett, melyeken gyűjtő hazafias beszédek tartattak. De volt egy bankett, melynek egészen politikai színezete volt, melyet J. ur rendezett a saját külön párthíveivel s ezen részt vettek mindazok, kik J. urnak valóságos hívei. Valának pediglen összesen 16-an. Hát bizony ez a párt nem valami nagyocská, de választásig megnőhet.

Adományok az Erzsébet Királyné szobrára.

Az I. leányosztályban.

Molnár Éva, Boros Róza 10—10 kr. Jancsó Piroška 9 kr. Balog Ida, Szotyori Mari, Jancsó Emma, Jancsó Teréz, Szőcs Mari, László Róza, Szász Róza, Reznek Irén, Császár Katinka, Balog Zsuzsa, Albert Irma, Karácsony Biri 5—5 kr. Szőcs Róza, Kapusi Róza, Fülöp Anna 3—3 kr. Szőcs Mari, Mazinger Irma 2—2 kr. Pap Olga 5 kr. Dézsi Anna, Hölzer Vilma, Kaimel Károlin 2—2 kr. Tamás Anna, Bálint Anna, Nagy Teréz, Benke Lina, Csengeri Anna, Kádár Erzsé, Csengeri Róza, Boda Irén, György Mari, Megyaszi Anna, Bokor Ágnes, Mazinger Mari, Szőcs Irén, Kovács Róza, Ruz Teréz, Bordás Mari, Balázs Mari, Kovács Mari, Ferencz Ilona, Dinuj Julia, Jancsó Ilona, Kovács Mari, Balog Vilma, Bartalis Anna, Tartler Mari, Mágori Ida, Jancsó Teréz 1—1 kr. Összesen 1 frt 40 kr.

A II-ik leányosztályban.

Bándy Mariska 10 kr. Béla Eszter 2 kr. Boda Róza 1 kr. Deák Mariska 3 kr. Fejér Mariska 10 kr. Grósz Ilona 1 kr. Jakab Erzséke, Jankó Janka 20—20 kr. Jancsó Anna, Kelemen Cornelia 5—5 kr. Kovács Róza 10 kr. László Lina 1 kr. Lengyel Vilma 5 kr. Lőrincz Erzsé 1 kr. Molnár Teréz 2 kr. Nagy Róza 2 kr. Szotyori Irma 4 kr. Polizser Mariska, Policzer Emma 1—1 kr. Vargha Róza 3 kr. Várnai Margit 10 kr. Vertán Irma 20 kr. Veres Jolán 5 kr. Összesen 1 frt 42 kr.

A III-ik leányosztályban.

Nemes Anna 20 kr. Turóczy Irma 10 kr. Kovács Anna, Benke Róza, Pakocs Anna 1—1 kr. Török Irén 5 kr. Welnreiter Erzsé, Vajna Erzsé 10—10 kr. Bencez Mari, Megyaszi A. 5—5 kr. Intze Mariska 20 kr. Jancsó Margit, Bodó Irén, Tordai Teréz, Jancsó Gizella 5—5 kr. Simon Karola 20 kr. Rákosi Margit 10 kr. Katona Ida 4 kr. Szabó Róza 5 kr. Molnár Anna, Propper Janka 10—10 kr. Jancsó Róza, Jancsó Rebi 2—2 kr. Összesen 1 frt 71 kr.

A IV-ik leányosztályban.

Török I. 27 kr. Erdei I. 15 kr. Várnai M. 11 kr. Diénes I. Fejér P., Nagy I. 10—10 kr. Deák M. 5 kr. Bod I. 7 kr. Benke I. 5 kr. Máté A. 4 kr. Szőcs I., Szőcs V. 3—3 kr. György I. 2 kr. Megyaszi N. 4 kr. Tordai M., Karácsony N. 2—2 kr. Venczel N. 1 kr. Török N. 5 kr. Kádár J. 10 kr. Összesen 1 frt 36 kr.

Az V-ik leányosztályban.

Bodola Erzsé 10 kr. Jencsevics Branisláva 5 kr. Kovács Teréz 10 kr. Molnár Ilona 12 kr. Mazinger Irén 5 kr. Molnár Róza, Nagy Ida 10—10 kr. Petrovszky Valéria 5 kr. Propper Irén 10 kr. Szőcs Irén 5 kr. Szvoboda Ilona, Tóth Róza 10—10 kr. Benke Irén 5 kr. Összesen 1 frt 7 kr.

A VI-ik leányosztályban.

Ambrus Margit 5 kr. Czetz Margit 10 kr. Czérjék Ida 5 kr. Bodor Erzsé 10 kr. Dávid Ilona, Jancsó Irén, Kiss Margit 5—5 kr. Kovács Ella, Nagy Ella 10—10 kr. Sebők Irma 5 kr. Szabó Ilka, Szabó Irma 10—10 kr. Szőcs Róza 5 kr. Wertán Mariska, Zsigmond Mariska, Bálinth Teréz 10—10 kr. Összesen 1 frt 25 kr.

Sz. 3299. tkvi.
1899.

Árverési hirdetményi kivonat.

A Kovásznai kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Jancsó Mózesné sz. Nagy Anna végrehajtónak Lázár Benedek végrehajtást szenvedő elleni 150 frt tőkevetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a k.-vásárhelyi kir. törvényszék a kovásznai kir. bíróság területén lévő, Kovászna község határán fekvő, a kovásznai 2588. sz. tjkv-ben A+ alatt foglalt 1256, 1257/1, 1257/2 hrsz. ingatlanból Lázár Benedek illetőségére 1008 frt, az 1261/2 hrsz. egész ingatlanra 21 frt ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést 150 frt ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1899. évi március hó 23-ik napján d. e. 9 órája ezen tkvi hatóság hivatalos helyiségében megtartandó nyilvános árverésen, a megállapított kikiáltási ár alól is eladtni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsírának 10 százalékat készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni. A kir. járásbírósa mint tkvi hatóság. Kovásznán, 1899. évi november hó 29-én.

Száva,

(29 1-1)

kir. aljbíró.

Sz. 6943/898.
tkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A közdivásárhelyi kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy helyi lakos K. Csizsár József végrehajtónak Forró Jánosné Becző Borbára, Forró Mária Becző Lázárné és Márkosfalvi Garai József végrehajtást szenvedett elleni 3600 frt tőkevetelés és járulék iránti végrehajtási ügyében, a közdivásárhelyi kir. törvényszék területén levő Mátisfalva község határán fekvő a mátisfalvi 265 sz. tjkben foglalt,

5031	hrs.	414 frt.
138	"	202 frt.
184	"	54 frt.
260	"	144 frt.
273	"	39 frt.
473	"	34 frt.
520	"	26 frt.
578, 579	"	30 frt.
634	"	61 frt.
64	"	38 frt.

becsértékü ingatlanok a fennebb ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1899. évi április hó 1-ő napján d. e. 9 órakor Márkosfalva község házában megtartandó nyilvános árverésen megállapított kikiáltási ár alól is eladtni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsírának 10 százalékat készpénzben vagy az 1881. évi LX. törvényezikk 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi december hó 1-én 3333 sz. a. kelt. 1. M. rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság. K.-Vásárhelyt, 1899. évi január hó 5-ik napján.

Veress

30 1-1.

kir. törvénzi bíró

Sz. 379-899.

Hirdetmény.

Mely szerint alólt község előjárósága által, a községi képviselő testületnek f. évi február hó 25-én 1. jkvi pont alatt hozott határozatából kifolyólag, ezennel közhírré tétetik, hogy Gelence község tulajdonát képező 6 (hat) havasi legelő f. évi március 27-én d. e. 8 órától kezdődőleg nyilvános árverésen 1-3 évekig haszonbérbe ki fog adatni.

Az árverési feltételek a község házában a hivatalos órák alatt, bárki által betekintheők.

Kelt Gelenczén, 1899. évi március hó 2.

Az előjáróság:

Baróthi Antal,
k. jegyző.László Imre,
k. bíró.**BORT**

asztali, pecsenye-, csemege-bort, cognacot, kis üstös szilvóriumot, székely-fenyőpalinkát, eredeti tisztaságban, felelősség mellett, nagyban és kicsinyben, mérsékelt árban, ajánlunk.

- Árjegyzeket kívánatra bérmentve küldök. -

Székely-Keresztur, 1899. március hó.

2, 2-3

Székely-Borkereskedés. Részvény-Társaság.

Van szerencsém b. tudomására hozni, hogy a helybeli piacon az eddig

TÖRÖK BÁLINT

ezége alatt 33 éven át jó hírnévben fennállott **vas-, fűszer-, gyarmatáru-, gazdasági vetyemény- és virágmag-üzletét** átvettem és azt

JANCSO F. LAJOS

törvényszékieleg bejegyzett cézég alatt tovább folytatom.

Hogy azonban igen tisztelt vevőim mindennemű szükségleteit kielégíthessem, megjegyzem, hogy áru-raktáram a szakba vágó cikkekkel a legdusabban oly módon van felszerelve és kibővítvé, hogy a mai igényeknek a legkielégítőbb módon megfelelhettek.

Tisztelettel

Jancsó F. Lajos.

22

Különlegességek

Dr. FISCHER ROBERT

a vegytan tudora és kozmetikör

kémiai laboratóriumából.

Bécs.

I., Habsburgergasse 4. II. emelet.

Hajirtoszer

(Epilatoire)

a szőrt az arczról, kezekről, karokról stb.

vegyi uton eltávolítja. Az eljárás egyszerű és fájdalom nélkül, a hatás lassu, de biztos. Epilatoire ugyanis hosszabb használatnál a hajgyökereket teljesen elpusztítja és biztosan megátalja az utannövészt.

A különlegességek árai:

Hajirtoszer (Epilatoire), a haj kiirtására és annak utannövését megakadályozandó, egy kis üveg 5 frt egy nagy üveg 10 frt
Bőr-paszta, a hajnak azonnali kiirtására az arczban, a karokon stb., darab a 1.- frt
Széplőkrème 1 tégely 2.- frt
Vizet telített Ozon 1 üveg (félliter) 1.25 frt
Szőkevíz (Blondeur) 1 üveg (félliter) 3.- frt
"Po" hajfestőanyag 1 doboz szőke v. fekete 1.20, 3.-, 5.-
Zománcpor, nappali arczpor, háromféle színárnyalatban, 1 doboz rouge-val 3.-, rouge nélkül 2.- frt
Vénus-víz, szép, tiszta arczbőr elérésére 1 üveg 2.- frt
Szer az orr vörössége ellen 1 doboz 2.- frt
Orvosi kőpor a mitesszerek kiirtására 1.50 frt
Füzetkék az Ozonról és az egyes különlegességek alkalmazásáról, díjtalanul és bérmentve küldetnek.
Bizonyítványok a készítmények ártalmatlanságáról bárki által betekintheők, valamint több ezer köszönőlevél is a világ minden tájáról. Mindennemű kozmetikai ügyről díjtalanul szolgálunk szakszerű és lelkiismeretes felvilágosítással levélben is.

Szejjelküldés csak utánvételt.

3-12

Csakja ezen védjeggyel valódi Utánzókat miatt nagyon ügyeljünk a

SCHAFER ROZA névre.

Szépség gazdagság!**Szépség hatalom!**

Ezt a legdrágább kincset megszerezhetni eddig csakja a

Mme Rosa Schaffer

szerb. kir. udv. és kamarai szállítónő
Bécs, I., Graben 14. által föltalált és használt szépségtermékek által sikerült.

Poudre ravissante cs. és kir. kiz. szab., Minden hölgynek, ki egyszer próbálta, nélkülözhetetlen; a bőrt vakító fehérre varázsolja és pompás zománcza alatt a bőrkiütések anyajegyek és himlőhelyek is eltűnnek. — A ráncokat és redőket kisimítja, a káros szépítő szerek által kitért likacsokat összehuzza és az arcznak üde, rózsás, fiatal színt kölcsönöz. Ez az egyetlen puder, melynek használata után mosakodni lehet, anélkül, hogy szennyezési hatása a bőrről eltűnnék. Egy doboz ára 2 frt 50 kr. és 1 forint 50 krajczár.

Crème ravissante évtizedekkel fiatalít, a bőrt ruganyosan és simán tartja, esténként minden hölgynek használnia kellene. Egy tégely 1 frt 50 kr.

Eau ravissante megörzi a bőr üdeségét, erősíti és a legkitűnőbb, biztos hatású toillet-víz. Egy üveg ára 2 frt 50 kr.

A **Ravissante crème, puder és viz** az 1897. évi párisi és londoni nemzetközi kiállításon nagy arany éremmel lett kitüntetve. Minden hölgynek, aki redőtlen, márványfehér homlokot akar, legjobban ajánlható a cs. kir. szab. **homlokkötő** darabonként 1 frt 50 krért és a „Savon-ravissante” kiváló szépségzsappan olgyok és urak részére, darabonként 80 krért. Valamennyi készítményem sodalatos hatásáért teljes kezességet vállalok. Számítalan elismerő és öszönő irat betekintheők a legmagasabb körökből és csak diszkreáció miatt nem közölhetők.

Központi raktár: Rosa Schaffer, Bécs, I., Graben 14.

12 9-12)

Ny. Ifj. Jancsó M.-nél K.-Vásárhelyt.